

argumenterede overfor Brygger Jacobsen, at det ikke kunde nytte noget, at han havde beklaget sig over, at man lagde saa høj Afgift paa Øl, fordi Folk saa ikke vilde drikke Øl, og sagde, at det havde vist sig, at de havde drukket Øl alligevel, saa er det rigtigt, men det ligger i den Omstændighed, at Folk ikke kunne faa Øllet uden at betale derfor, men overfor Checks er Forholdet helt anderledes, idet man bruger Checks til at betale med, og Folk kunne udmærket godt komme til at betale uden at bruge Checks. Deri ligger hele Forskellen. Man kan ikke faa Øl uden at betale det, men man kan særdeles godt udøve denne Akt, der hedder at betale, uden at bruge Checks. Skal det koste noget, betaler man ikke med en Check, men med almindelige Penge, og det saa meget mere, som det at betale med almindelige Penge er det bekvemmeste for Befolkningen. Man maa ikke glemme, at for mange Mennesker er det at aabne sin Skuffe og faa Checkbogen frem og udfylde en Blanket, passe paa at skrive paa den anden Side, endossere den o. s. v. o. s. v. en Ulejlighed, der ikke staar i Forhold til det at tage sin Portemonnæ op og betale 5 Kr. eller 3 Kr. 50 Øre.

Det er af de anførte Grunde meget vanskeligt at vænne Befolkningen til at bruge Checks, og derfor maa man være glad for, at det i saa stort Omfang er lykkedes. Vi ere godt i Gang med at faa almindelige Mennesker til at benytte Checks i den daglige Omsætning. Det skulle de ikke gøre for deres egen Bekvemmelighed, men for at gøre Bankerne en Tjeneste. Som ogsaa fremhævet af det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), er det af den allerhøjeste nationaløkonomiske Betydning for et Samfund, at man sparer paa de almindelige Omsætningsmidler, og det gælder ganske særlig Danmark. Den højtærede Finansminister ved jo paa sine Fingre, at det Omsætningsmiddel, vi her bruge, er Nationalbankens Sedler, der atter ere baserede paa Guldfonden i Nationalbanken. Men den er ængstende lille, af en ganske naturlig Grund, nemlig vor saa at sige altid slette Betalingsbalance. Derfor er det meget vanskeligt for Nationalbanken at værne om sin Guldbeholdning, som derfor er forbløffende lille. Man korsor sig ofte i finansvidenskabelige og nationaløkonomiske Værker over, hvor ringe Guldfonden er i Bank of England i Forhold til den uhyre Omsætning, den skal bære. Men sammenligner man det med danske Forhold, maa man sige,

at den Pille, der her bærer hele Omsætningen, Nationalbankens Guldbeholdning, er i endnu højere Grad ængstende lille. Derfor er det nødvendigt her i Landet at spare paa Omsætningsmidlerne, og naar vi have faaet et helt nyt Omsætningsmiddel, der kan gøre Tjeneste i Nationalbanksedlernes Sted, saa maa vi hæge og kæle for det og gøre alt muligt for dets Udbredelse — og navnlig ikke slaa det ihjel. For smaa Summers Vedkommende vil denne Skat nemlig naturligvis føre til, at man slaar Checken ihjel. Skal man 20—30 Gange om Dagen udbetale 3—4 Kr., vil man ikke for hver Udbetaling betale 5 Øre, maatte man jo være gal — i Stedet derfor sender man hver Morgen sit Bud hen i Banken og faar kontante Penge; dette gaar da ud over Bankens Omsætning og hele Samfundet.

Der er altsaa den Ejendommelighed ved denne Skat, at man kan være ganske forvisset om, at man ikke faar den hos en Befolkning, der endnu ikke er vant til at bruge Checks, som først staar i Færd med at anvende dem og som for de flestes Vedkommende nærmest føler det som en Ulejlighed at skulle bruge dem. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Minister, netop fordi han nu engang nødig vil ind paa den kedelige Historie at skulle rette paa Toldloven, gør sig alle mulige Tanker om, hvorledes man kan skaffe Penge, og fordyber sig i alle mulige Projekter i saa Henseende. Men naar han saa ulykkeligvis har kastet sin Kærlighed paa Checks, kan han syngende med det ærede Medlem fra Vraa (Grønberg):

„Jeg gaar i tusend Tanker
og elsker den, jeg ej kan faa.“

thi denne Checkskat kan han ikke faa. . . .

Der er dernæst udkastet den Tanke, som i og for sig kunde synes mere tiltalende, at man kunde lægge en Stempelafgift paa de store Checks og ikke paa de smaa, f. Eks. sige, at alle Checks under 100 Kr. ere stempelfri. Man kunde med en vis Ret sige, at de store Banker kunne udmærket godt betale Stempelafgift af de store Checks, der gaa mellem dem indbyrdes. Det kan i og for sig siges med megen Ret. Men for de Checks, der bruges af det store Publikum, vil denne Sondring være umulig. Thi hvorledes kan man i det hele taget faa Stempel paa Checks? Det maatte vel gøres ligesom i England, hvor man faar sine Checkbøger stemplede, perforerede med et Stempel, saaledes at naar man faar sin Checkbog udleveret, betaler man Stempelbeløbet af det Antal Checks, Bogen indeholder. Man kan ikke forlange, at Publikum skal sidde